

گفتگوی داریوش فروهر با گزارشگر رادیو سوئد پیرامون «نمایش انتخابات رئیس‌جمهوری»

نیمه‌ی روز چهارشنبه، بیست و دوم اردیبهشت ماه یک هزار و سیصد و هفتاد و دو، گزارشگر بخش فارسی رادیو سوئد از استکهلم با داریوش فروهر به وسیله‌ی تلفن مصاحبه‌ای انجام داد که متن آن در برنامه‌ی شبانه‌ی این رادیو به شرح زیر پخش گردید.

گزارشگر: من از بخش فارسی رادیو سوئد خدمتتان تلفن می‌کنم.

داریوش فروهر: بله، خوش‌وقت. صدایتان را خوب می‌شنوم.

گزارشگر: در مورد تحریم انتخابات رئیس‌جمهوری از سوی حزب شما می‌خواستم بپرسم دلیل آن چیست؟

داریوش فروهر: من فکر می‌کنم اعلامیه‌ی حزب در این باره به اندازه‌ی کافی روشن می‌باشد. در جمهوری اسلامی، اندکی بعد از برپایی آن، جدول ارزش‌های انقلاب درهم‌شکسته شد و، با نادیده گرفتن حیثیت ذاتی بشر و از میان بردن آزادی‌های فردی و اجتماعی، دگراندیشی به‌طور کلی در حصار یک کوتاه‌بینی واپس‌گرایانه افتاد، عرصه‌ی گفتار و نوشتار و گردهمایی سخت تنگ گردید و یک فضای سیاسی بسته پدید آمد. در اینجا، نه یک حزب آزاد نه یک نشریه‌ی آزاد وجود ندارد. در چنین جو اختناق‌آمیزی پیداست که انجام انتخابات آزاد میسر نمی‌باشد. افزون بر این، کشور در یک بحران بزرگ به‌سرمی‌برد و دست‌اندرکاران، سران جمهوری اسلامی، در همه‌ی زمینه‌های زندگی ملی، در زمینه‌های سیاسی، اجتماعی و به‌ویژه اقتصادی با شکست بزرگی روبه‌رو شده‌اند و فرصت هم نمی‌دهند که یک بررسی انتقادی از این کارنامه‌ی سیاه چهار سال گذشته بشود. پس چاره‌ای نمی‌ماند جز اینکه از یک چنین انتخابات نمایشی کناره گرفت. با این همه، حزب ملت ایران به این کنارمجویی اکتفا ننموده و درخواست کرده است که باید یک خیزش دوباره‌ای داشت، به روند یک‌تازی پایان داد و برای برقراری مردم‌سالاری به کوشش پرداخت.

گزارشگر: جناب داریوش فروهر، حزب شما که فعالیتش در ایران آزاد نیست؟

داریوش فروهر: نه، آزاد نیست؛ یعنی امتیازهای قانونی را که باید داشته باشد ندارد. به ما اجازه‌ی داشتن باشگاه نمی‌دهند؛ از دوازده سال پیش، روزنامه‌ای که به حزب بستگی داشته در توقیف به‌سرمی‌برد؛ ولی به‌رغم همه‌ی یک‌تازی‌ها، زیر فشار، هستی سازمانی خود را نگه داشته‌ایم و نیازی هم به اینکه از سران جمهوری اسلامی یا دست‌اندرکاران پروانه‌ی کوشش‌های خودمان را بگیریم نمی‌بینیم. ما حزبی هستیم با کوله‌باری از چهلوشش سال پیکار سلطه‌ستیزانه، از پیشگامان حرکت‌های به‌انقلاب انجامیده و خود را برتر از این می‌دانیم که از جمهوری اسلامی اجازه‌ی کار بگیریم و هیچ‌گاه هم در برابر یک‌تازی‌ها خاموش ننشسته‌ایم. در این چندساله، به‌ویژه بعد از شبه‌کودتای خرداد یک هزار و سیصد و شصت، که در ایران به‌کلی فضای سیاسی بسته شد، حزب ما همواره و در هر فرصت کوشش‌های خود را دنبال کرده است.

گزارشگر: جناب داریوش فروهر، فکر نمی‌کنید با این تحریم و اعلام موضع صریح در این مورد مشکلاتی برایتان ایجاد شود؟

داریوش فروهر: به هر حال، زندگی آرمان‌خواهانه چنین است. کسانی که پای‌بند اندیشه‌ای هستند از اینکه دشواری در دنبال کوشش‌های سیاسی آن‌ها باشد هراسی ندارند. شما اگر با زندگی من و زندگی بسیاری از

گردانندگان حزب ملت ایران آشنایی داشته باشید، چه در نظام گذشته و چه در نظام کنونی، سالها و ماههای بسیاری را در زندان و در بهداری بهسربرده‌اند. هیچ هراسی از هیچ شیوهی سرکوبگرانه‌ای نداریم؛ و به‌رغم همه‌ی این سرکوبگری‌هاست که احساس می‌کنیم، چون ایران را از همه سو خطر فراگرفته و زندگی مردم به سیه‌روزی افتاده، باید که وظیفه‌ی ملّی خودمان را انجام بدهیم.

گزارشگر: سؤال آخر را از شما می‌کنم. به هر حال، از نظر شما، این انتخاباتی که در پیش است اهمیت دارد؟
داریوش فروهر: نه. این یک نمایش تکراری است که بار دیگر روی صحنه می‌آورند و، اگر مردم برنخیزند و اعتراض گسترده نکنند، از پیش هم نتیجه‌ی آن پیداست و دنباله‌ی کشورداری بدون جان‌مایه، بدون برنامه و نسنجیده که گفتم، در همه‌ی زمینه‌های زندگی سیاسی، اجتماعی و به‌ویژه اقتصادی، ایران را به ورطه‌ی هولناکی انداخته است.

گزارشگر: فکر می‌کنید که مردم شرکتشان در انتخابات چگونه باشد؟

داریوش فروهر: من گمان نمی‌کنم که مردم زیاد اعتنایی به این نمایش بکنند؛ ولی می‌دانید یکی از شگردهای شیوه‌های یکه‌تازی در همه جای دنیا صحنه‌آرایی و جمع کردن شماری از مردم ناآگاه در پای صندوق‌ها و، به‌احتمال، خواندن رأی‌هایی که هرگز ریخته نشده است می‌باشد. اگر به‌راستی جز این شیوه‌ای می‌داشتند، اجازه‌ی پدید آمدن یک ستاد نظارت ملّی را می‌دادند.